

DIRİLİŞ POSTASI

Postarda Suriye bombalıdır... az oldu!

Makale Yazısı - 🕒 06 Eki 2017 - 18:20

Şifre: Rus uçağı

Metin Külünk

Arşiv Yazarı

[🔊 Makaleyi Dinle](#)
[/ Mesaj Gönder](#)

24 KASIM 2015'te, Suriye sınırında SU-24 tipi bir Rus savaş uçağı Türk F-16'ları tarafından düşürülmüş ve bu olay, Türkiye ile Rusya arasında büyük bir krize neden olmuştu.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Rusya Devlet Başkanı Putin'e 2016 yılının Haziran ayında yazdığı mektupla kriz aşılmış ve iki lider arasındaki yüz yüze görüşmelerin ardından ilişkiler normalleşme aşamasına girmişti.

O günden bugüne bir projeksiyon açarak düşünelim: Rus uçağını vurmanın hiçbir olumlu etkisi yok muydu?

Avrasya kıtasının iki güçlü ülkesi arasında savaş başlatabilecek derecedeki aşamaya nasıl gelinmişti?

Rus uçağını düşürmekle Türkiye, kendi sınırlarını mı korumuştur, yoksa bir tuzağa mı çekilmişti?

Türk siyaset, bürokrasi ve askerî otoriteleri bu tehlikeyi görememişler miydi?

Rus uçağının vurulmasında arka plânda, daha doğrusu emrin verilmesinde rol alan askerî üst rütbelilerin -eski Hava Kuvvetleri Komutanı hâriç- hepsinin FETÖ'den tutuklu olması bir tesadüf mü?

Bu sorularla birlikte, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş tarihinden beri karşılaştığı en ciddi beka ve hayatta kalma sorunlarından biri hakkında yüzlerce daha soru üretmek mümkün.

İlk sorunun cevabını, daha diğer soruları okurken vermişsinizdir: Rus uçağının vurulmasının Türkiye Cumhuriyeti'ne getirdiği hiçbir pozitif getirisi olmamıştır.

Uçak 24 Kasım'da vurulmadan 23 gün önce, yani 1 Kasım 2015 tarihinde ülkemizde genel seçimler yapılmıştı.

Seçim sonuçları ile mevcut hükümet, koalisyon ortağı aramaktan kurtulmuştu.

Ve Cumhurbaşkanımız Sayın Erdoğan da ülkede tekrar en güçlü otorite olmuştu.

Sayın Cumhurbaşkanı, Suriye konusunda Türkiye'nin millî çıkarlarını korumak konusunda tarihte görülmemiş bir irade gösteriyordu.

ABD ve Batı, uzun yılların ardından ilk defa ülkesinin çıkarlarını bu kadar savunan bir liderle karşılaşılıyordu; zira şimdiye kadar bölgenin tüm oyuncuları, hep bölgede en güçlü olan ABD ve onun liderlik yaptığı koalisyonun stratejisini kabul etmişlerdi.

Ancak karşılıklarına bir lider çıkmış, "Dünya beşten büyüktür!" diyerek Ortadoğu'da ve dünyada ülkesinin ve insanlığın çıkarlarını ABD'nin çıkarlarının önünde tuttuğunu haykırıyordu.

Bir de üstüne üstlük, kendisine kurulan tüm tuzaklardan kurtulmuştu ve halkının tam desteği ile dimdik ayakta idi.

Bu lider, 2011 yılında halkı ile barışmak adına Devlet namına Dersimlilerden özür dilemiş ve CHP'nin, bu katliamın sorumlusu olduğunu söylemişti.

Devletin halkı ile barışmasıysa üst akıl için bu kabul edilemezdi; bu özrün dile getirilmesinden yaklaşık 40 gün sonra, savaş uçakları Uludere'de 36 vatandaşı kaçakçılık yaptıkları sırada vurdu.

Birdenbire o dönem Başbakan olan Sayın Erdoğan'ın halkı ile barışmak için dile getirdiği özrüne karşılık, "Sen de kendi halkını vuruyorsun" şeklinde bir algı ortaya çıkarmak istenmişti.

Üst aklın, kendisine biat etmemiş bir liderin Türkiye'yi yönetmesine, halkıyla bir olmasına asla tahammülü yoktu ve olaylar zinciri devam etti.

2012'nin Ağustos ayında PKK, "vur-kaç" stratejisinden "vur-kal" stratejisine dönmüş; Selahattin Demirtaş, PKK'nın Çukurca-Şemdinli arasındaki 400 kilometrelik alana hâkim olduğunu söylemişti.

Demirtaş'ın bu ifadesine karşı TSK'nın millî unsurları, harekât alanına soktukları yeni lazer güdümlü silah taktikleri ile cevap vermişlerdi.

2013 kışında PKK, bu yüzden ateşkes dilenmek zorunda kalmış, ancak bunun üzerine de Gezi olayları patlak vermişti.

Sayın Cumhurbaşkanı, o dönem yine Başbakan unvanıyla tekrar sine-i millete gitti ve yaptığı mitingler ile bu olayları boşa çıkardı.

Üst akıl iyice kızmıştı; hizmetindeki polis elbisesi giymiş Haşhaşiler ile 17/25 Aralık darbe teşebbüsünü gerçekleştirse de eli boş kaldı.

2014'te Sayın Cumhurbaşkanı'nı DAES ile bağlantılı gösterme iftiraları da halk nezdinde ters tepti ve Sayın Erdoğan, ülkenin "ilk seçilmiş" Cumhurbaşkanı oldu.

2015 yılında artık üst aklın canına tak etmişti; bu sene artık, raydan çıkmış Türk siyaseti, seçimler ile yola sokulmalıydı.

Ama öncesinde mevcut hükûmetin oyları düşürülmeliydi.

İlk olarak PKK, Çözüm Süreci'ni bozduğunu açıkladı ve eylemlerine başladı.

Arkasından Ankara ve İstanbul gibi büyük şehirlerde büyük patlamalar meydana geldi.

Üst akıl, vatandaşın can ve mal güvenliğinin korunamadığı algısını göstermeye çalışıyordu; yüzlerce vatandaşımız bu yüzden şehir içi intihar komandoları ile bomba patlatma stratejisi karşısında şehit oldu.

Strateji kısmen de olsa başarılı olmuş, mevcut hükümet, 7 Haziran seçimlerinde tek başına iktidar olamamıştı.

Tekrarlanacak seçimlere kadarki ara dönemde, halk, koalisyonun başına neler getirebileceğini anladı ve 1 Kasım'da AK Parti'ye tekrar tek başına iktidar şansını verdi.

Üst akıl görmüştü ki, Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ı konumundan indirmek, yumuşak yollardan olmayacaktı.

Son çare olarak, 12 Eylül Darbesi'nde kullandığı ve "Bizim çocuklar" şeklinde nitelendirdiği güruhun başka bir varyasyonu olan Fetullahçı subayları kullanıma aldı.

Ama "Bizim çocuklar" mekanizması, öyle hemen, istendiğinde kullanılamıyordu.

"Bizim çocukları" kullanmak için şimdiye kadar hep iç karışıklıklar yönlendirilmiş, "sağcı-solcu" denmiş, binlerce vatan evladı birbirine kırdırılmıştı.

Ancak bu sefer de halk, Menderes ve Demirel dönemlerinden aldığı derslerle iç karışıklığa fırsat vermedi.

Üst akıl iç karışıklıktan istediği sonucu alamayınca dış müdahaleye yöneldi.

Dışarıda da Türkiye Cumhuriyeti, güney komşusu olan Suriye ile tarihindeki en kötü dönemi yaşıyordu.

Hem Suriye, zaten kendi topraklarına hâkim de değildi.

Suriye, gerçek anlamda küresel güçler tarafından yönetiliyordu.

Bu süreçte Suriye, bir Türk F-4 2020 uçağımızı düşürdü.

Artık Türkiye, uluslararası çatışma kurallarında olan misilleme hakkını kullanmak için fırsat kolluyordu.

Bu sırada bir Suriye helikopteri düşürülmüştü, ancak âdeta bu yeterli görünmüyordu.

Türkiye'nin, uluslararası çatışma kurallarında olan misilleme hakkını yanlış bir şekilde kullanması veya kullandırması, üst aklın en büyük oyunu olacaktı.

Uluslararası çatışma kurallarına göre bir yabancı uçak sizin sınırınızı ihlâl ederse, ilk olarak uyanılır,

takip edilir, kolunda gidilip bölgeden çıkması için görerek ve doğrudan pilotun el işaretleri ile telkinde bulunulur, uyarı atışı yapılır, ancak hâlâ bunlara uymayarak ihlâl yaptığı ülkeye tehdit olacak şekilde uçuş rotasını uyguluyorsa vurulabilir.

Ancak son madde olan “vurulma” şartı, sınır ihlâli yaptığı ülkenin “sivil, askerî, ticarî veya stratejik tesislerine tehdit olmasıdır”.

Bu kuralların uygulanmasının sebebi, ihlâl yapan pilotun uçağında seyrüsefer sistemleri veya muhtelif uçak arızası olması, pilotun rahatsızlanması veya nerede olduğunu kaybederek bilmemesi nedenlerinin olasılık olarak hesaplanmasıdır.

Rus uçağının vurulmasından sonra haber kanallarına çıkmış birçok eski asker tandanslı yorumcunun yaptığı analizleri dinlemiştik.

Yorumcular, yapılan askerî açıklamalar ışığında Rus uçağının 10 kez uyarıldığını söylemişlerdi.

Az değil, 10 kez!

Ancak burada en önemli nokta, bu uyarıların, Rus uçağı “Suriye toprakları üzerindeyken” yapılmış olmasıdır.

Yani Rus uçağı daha Türk kara sahasına girmiş değildir ve kendisine göre ihlâl yapmıyordu.

En kritik soruysa şu: Rus uçağı Türk topraklarına girdiğinde, kendisine uyarı yapılmış mıydı?

Yine askerî yorumcuların haritalar üzerinden verdikleri bilgiler, uçağın Türk kara sahasında toplam 17 saniye kaldığı şeklindedir.

17 saniye içerisinde Rus uçağı kaç kez uyarılmıştır sizce?

Hâdiseye dair Youtube’ye yüklenmiş uyarı videoları izlendiğinde, şu uyarı cümlesinin kullanıldığı görülmektedir: “The unknown traffic position to Humeymi 020 radial 26 miles. This is Turkish Airforce speaking on guard. You are approaching Turkish airspace, change your heading south immediately.” (Humeymi meydanına göre 020 radyal 26 milde tanımlanamayan trafik... Türk Hava Kuvvetleri gard kanalından konuşuyor. Şu an Türk hava sahasına yaklaşıyorsunuz, başınızı hemen güneye çevirin.)

Youtube’de seyrettiğim kadarıyla, Rus uçağını uyarmak 16 saniye sürüyor. Eğer ilgili askerî kişiler Rus uçağını Türk hava sahasında uyarılmışlarsa, Rus uçağının, uyarıyı anlayıp Türk hava sahasını terk etmesi için toplam “1 saniyesi” varmış.

Genel olarak hava çatışma kurallarında, ülkeler arasında savaş çıkmasının önlenmesi maksadıyla, bir önceki önlem uygulanmadan diğer önleme geçilmez.

Rus uçağının uyarıldığını farz etsek bile, acaba kalan 1 saniye içinde Rus uçağı takip edilmiş, koluna

gidilip bölgeden çıkması için görerek ve el işaretleri ile yönlendirilmiş ve uyarı atışı yapılmış mıdır?

Olayın diğer tarafı ise, Rus uçağının FETÖ'cü pilotlar tarafından vurulup vurulmadığıdır ki, pilotların FETÖ'cü olup olmadığını şimdilik bilmiyoruz; ama gerçek olan, başka bir ülkenin uçağının, sadece pilotun kararı ile vurulamayacağıdır.

Bu pilotlar, uçağı vuran füzeyi kendileri mi yüklemişlerdir, yoksa Rus uçaklarının olduğu bölgeye F-16 uçaklarını kaçırıp da mı gitmişlerdir?

Rus uçaklarının bölgeye yaklaştığını nereden öğrenmişlerdir?

Eğer bu (muhtemel) FETÖ'cü pilotlar Rus uçağını bir ihanet bilinciyle vurmuşlarsa, neden Hava Kuvvetleri Komutanı tarafından ödüllendirilmişlerdir?

Rus uçağının neden vurulduğunu anlayabilmek için, 15 Temmuz'u iyi okumak gerektiğine inanıyoruz.

Türk milletine yapılan her darbeden önce, ülkemiz istikrarsızlaştırılmıştır.

İç olaylar ile ülkemizi istikrarsızlaştıramayan üst akıl, bunu dış etkiler ile yapmaya çalışmıştır.

Düşünsenize, Karadeniz üzerinden gelen bir Rus filosunun Ankara üzerinde uçaklarımızı düşürdükten sonra tekrar ülkelerine döndüklerini...

Ruslar bunu, uluslararası çatışma kurallarında yer alan misilleme haklarını kullanmak adına yaptıklarını söyleyeceklerdi!

Doğal olarak biz de buna karşılık verecektik "NATO'daki dostlarımıza güvenerek"(!).

Bizi çok seven (!) NATO da askerlerini ve uçaklarını ülkemize gönderecekti...

Hem de tam Pensilvanya'da bulunan terör elebaşı sözde muhteremin istediği gibi...

"Bizim çocukların" arkadaşları konuşlanacaktı ülkemize...

Türkiye, Batı bağımlılığından kurtulmaya çalışırken, Doğu'ya doğru eksen kaymasının konuşulduğu zamanlarda Batı'nın kucağına tamamen oturtulacaktı.

Bundan sonra ekonomik ve siyâsî krizlerle yumuşak güç kullanılarak, mevcut hükûmetin ve Sayın Cumhurbaşkanı'nın (o dönem Başbakan) görevlerinin sonu hazırlanacaktı.

Yumuşak güçle olmasa bile, "Bizim çocuklar" taktiğini uygulamak için ortamda olacaktı.

Ya gönüllü olarak ya da zorla hükûmet el değiştirecek ve Fetullacılar da iki sene içinde TSK'da tam dönüşümü sağlayabileceklerdi.

Ekonomik ve siyâsî kriz, sadece bizim başımıza gelmeyecek, Ruslar da aynı şeyleri yaşayacaklardı.

Onlar da Türkiye ile çatışmaya girmenin zararlarını ağır bir şekilde ödeyeceklerdi.

Türkiye ile çatışmaya giren Rusya, dünyadaki tüm Türk halklarını, hatta Türk halklarının yanı sıra -bizi onlardan uzak tutmak isteseler de- tüm Müslüman ülkelerin halklarını da en az protesto seviyesinde karşısında bulacak ve bizden daha büyük ekonomik ve siyâsî bir kriz içine gireceklerdi.

Tabii Rusya'da da hükûmet el değiştirecekti...

24 Kasım 2015 tarihinde vurulan SU-24 Rus savaş uçağının ne anlama geldiğini, değerli Rus ve Türk devlet adamlarının zamanında ve uygun müdahaleleri ile tam anlaşılmadığını düşünüyoruz.

FETÖ aklının ve ülke içindeki Haşhaşilerinin Rus uçağı olayına göre kısa boylu kalacağına ve zaman içerisinde FETÖ'den daha tehlikeli olan ve şimdilik tanımlanmayan aklın ortaya çıkacağına inancımız tamdır!

Kısacası Sayın Erdoğan, ikinci bir Kırım Savaşı'nı engelleyerek batışın önüne geçen gerçek liderdir!

@mkulunk: "Recep Tayyip Erdoğan, milletin ve ümmetin yeniden varoluşunun adıdır. Erdoğan'ın hattında durmak, bu büyük mücadelede birebir var olmaktır!"

YAZARIN DİĞER YAZILARI

24 Haziran: Duvarları yıkmak

FETÖ'nün karekökü

Sivilsin sen, sivil kal!

Erdoğan'sız siyaset arayışı çaresizlikten mi, ihanetten mi?

Fırıldak bir kumpanyaydı, bitti!

Yazarın Tüm Makaleleri

Yazar [Metin Külünk](#)

06 Ekim 2017

Köşe Yazısı

Yorum yaz

Anket

A Milli Takım Katar'a gidebilir mi?

Ankete Katıl

Yanlışlıkla

Zeki Bulduk

Bu bizim savaşımız değil

Öznur Küçük Sirene

Kaybolup gitti nice değerlerimiz!

Muzaffer Dereli

Bir cephe olarak Avrupa...

İsmail Öz

İbrahim Ethem Hazretleri'nin ontolojik gelişimi

Prof. Dr. Ahmet Akın

"İnsanlık ölüyor" diyorlar, yaşıyor muydu ki ölsün!

Fatih Duman

Kamudan ihraç edilen emekli olabilir mi?

| Av. Osman Talha Yıldız

Ukrayna üzerinden yeni bir "11 Eylül" denemesi!

| Doç. Dr. İsmail Şahin

Ukrayna'dan çıkarılacak dersler

| Ramazan Yaşar

İletişimde sınırları zorlamak

| İsrail Kuralay

Allah-u Ekber!

| Recep Yazgan

Yüksek bir sanat eseri olarak Miraciye

| Nihat Nasır

Çanakkale günlüğü -1

| Şeref Yumurtacı

Ülkesinde sürgün olmak

| Üzeyir İlbak

Finansal yaptırımlar bağlamında Türkiye'nin Rusya ile ekonomik ilişkileri

| Doç. Dr. Mustafa Yurttadur

Sitemizdeki dış bağlantılar referans amaçlıdır, dış bağlantıların içeriklerinden kuruluşumuz sorumlu değildir

Kuruluş Hakkında

Künye Bilgileri

Yayın İlkeleri

Haber İhbar

Reklam Ver

İletişim

© 2022 Diriliş Postası Tüm Hakları Saklıdır

[Veri Politikası](#) [Kullanım Şartları](#)

+90 (212) 550 90 05

daktilo

